

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῇς Δρ. χρ. 10

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπροῖδην, διευθύνοντα
Ὀδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ἨΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἡ πρὸς ἡμᾶς τηρεῖται πο-
λιτικῇ τῶν Τούρκων — Κυανὴ Βίβλος (ἡ
ἐν Μακεδονίᾳ διπλωματικὴ στάσις τῆς Ἑλλά-
δος). — Ποία διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ ση-
μασία τῆς Μακεδονίας (ἡ ἐν Τουρκίᾳ δύ-
ναμις Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων). — Κιλικία
(ὁ θάνατος τοῦ Κωνστ. Μανρομάτη). — Τὰ
ἐν τῇ Ἀνατολῇ Σχολεῖα τῶν Δυτικῶν
καὶ ἡ ἐν αὐτοῖς παρεχόμενη τοῖς Ἑλ-
λησιν πνευματικὴ τροφή. (ἐπιστολὴ Ἑλλη-
νος μαθητοῦ ἄρτι ἀποφοιτήσαντος). — Ἀγ-
γέλματα καὶ Θρύλοι. — Ὁ «Ἀγὼν» ἐν
τῇ Ἀνατολῇ (ἡ πρὸς ἡμᾶς στάσις τῶν Τούρ-
κων). — Ἡπειρος (ἡ ἐρημωσις τῆς χώρας
ταύτης καὶ οἱ φόβοι αὐτῆς). — Τὰ ἐν Ἑλ-
λάδι. — Αἱ κατὰ τὸ 1902 ἐργασίαι τῆς
Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ τῇ 13 Μαρτίου 1903.

Ὅτε εὐρισκόμεθα οἱ Ἕλληνες ἐν παραμο-
ναῖς πολέμου πρὸς τοὺς Τούρκους, αἱ τούτων
περιπτώσεις πρὸς Βουλγάρους καὶ Ῥωμοῦ-
νους εἶχον προσλάβει ἀδελφικῆς τρυφερότητος
χαρακτῆρα. Ἐν Βουκουρεστίῳ ἐφιλοτιμούμεθα
μετὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ πολέμου καὶ τὰς πρώ-
τας ἡμῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἤττας, νὰ πανηγυρί-
σωμεν τὰς νίκας τῶν Τούρκων ὁρρωδωδέστερον
σχεδὸν εἰπεῖν ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῶν
πέραν δὲ τοῦ Δουνάβειος τὸ παιδικὸν τῆς γαι-
ρακίας συναίσθημα συνεμερίζοντο μετ' ἰσού
Ῥωμῶν καὶ ἰσῆς προθυμίας καὶ οἱ Βούλγαροι.
Ὁ περίφημος τυχοδιώκτης Πίντερ περιέτρεχε
τὰς εἰρήνας καὶ τοὺς δρυμοὺς τοῦ Πίνδου
συλλέγων ὑπογραφὰς Ἑλληνοβλάχων ζητούν-
των παρὰ τοῦ Πατισάχ τὴν χάριν νὰ μὴ ἀπο-
σπῇ ἐκ Θεσσαλίας τὰ νικηφόρα αὐτοῦ στρα-
τεύματα καὶ οἱ Βούλγαροι ἐξεβίαζον ἀθρόας
τὰς σουλτανικὰς εὐνοίας καὶ τὰ προνόμια ὑπὲρ
τῆς βουλγαρικῆς ἐξαρχίας, τούτων δὲ τῶν
προνομίων ὀρέσσονται ἤδη οἱ Τούρκοι ἀφθόνους
τοὺς καρποὺς ἐν Μακεδονίᾳ.

Τὰ πρῆγματα ἡλλαζάν. Τὰ πάντα πείθου-
σιν, οἱ οἱ Βούλγαροι εἴτε ὑποκινούμενοι, εἴτε
αὐθόρμητοι, ἔχουσιν ἀπόφασιν νὰ δοκιμάσωσι
τὴν αἰχμὴν τοῦ ξίφους τῶν, ἀνταποκρίνεται
δὲ πληρέστερα πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ
τῶν Τούρκων ἡ ἐκτακτος δραστηριότης πρὸς
στρατιωτικὰς παρασκευάς. Ἀλλὰ τὰ κράτη
τὰ πρὸς πόλεμον παρασκευαζόμενα πρὶν ἢ δια-
γωνισθῶσι μὲ ἀνεσπασμένα τὰ ξίφη ἐν τῷ πε-
δίῳ τῆς μάχης, παλαίουσιν ἤδη προκαταρκτι-
κῶς ἐν τῷ διπλωματικῷ σταδίῳ, πόσον δὲ δε-
ξιοὶ ἐν τούτῳ ἀγωνισταὶ εἶναι οἱ Τούρκοι, ἐλά-
ττωμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες κατὰ τὸ 1897 πι-
κροτάτην τὴν πείραν, ὅτε πρὶν ἢ ἡγήσῃ ἐπὶ
τῶν συνόρων τὸ πρῶτον πυροβολὸν εἰχομεν
κατὰ κράτος ἡττηθῇ ἐν τῷ διπλωματικῷ στα-
δίῳ, ἀπομνημονεύοντες ἀπὸ πάντων τῶν κρατῶν
τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου, μέιναντες ἀνευ
οὐδεμιᾶς προστασίας ἐκ τῶν Μεγάλων Δυνά-
μεων, κατορθώσαντες μάλιστα νὰ ἐξασφαλί-
σωμεν καὶ τὴν δεδηλωμένην καὶ ἐνεργὸν μὴνιν
μῆς ἐξ αὐτῶν.

Πλέον ἢ ἀπαξ κατωκτεῖραμεν τὸ ἀξιοθρή-
νητον τοῦτο φαινόμενον, ὅπερ παριστᾷσιν οἱ
λαοὶ τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης. Ἐρίζοντες
πρὸς ἀλλήλους καθιστῶσιν εὐκολον εἰς τὴν
Τουρκίαν νὰ πλήττῃ αὐτοὺς μεμονωμένους,
ἐπὶ οὗτω ἐκ περιτροπῆς τοὺς πάντας ἐξασθε-
νίσας, ἐπιδίδεται εἰς ἀκωλύτως εἰς τὴν πίε-
σιν καὶ τὴν καταταράττησιν τῶν αὐτῇ ὑποδο-
νῶν λαῶν τῶν συγγενῶν πρὸς τὰ ἐλευθερά
χριστιανικὰ τῆς Ἀνατολῆς βασιλεία.

Μὴ ἀντὶ τοῦ πινακίου φακῆς, ὅπερ προσ-
φέρει ἡμῖν νῦν ἡ Τουρκία ὑπὸ τὸν τύπον τῆς
ἐμπορικῆς συμβάσεως, ἐπεζητήσῃ νὰ ἐξασφα-
λίῃ τοῦτο, τὸ νὰ παραστῶμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς
παρεστήσαν οἱ Βούλγαροι, ἀπαθεῖς θεαταὶ καὶ
κατόπιν χειροκροτήσωμεν, ὡς οἱ Βούλγαροι,
τὰς τουρκικὰς νίκας, ἀργὰ δὲ ἐπειτα κατανοή-

σωμεν, ὅτι τὸ ἀντάλλαγμα τῶν νικῶν τούτων
βαρὺ θὰ πληρώσῃ ὁ Ἑλληνισμὸς δι' ἀμελεί-
κτου πιέσεως τῶν ἀλυτρώτων αὐτοῦ τμη-
μάτων;

Ἀν τοῦτο ἐπιδιώκῃ νῦν ἡ Τουρκία, καὶ
ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἔχομεν τοιοῦτους φό-
βους, μαρτυρεῖ ἀριθμητικῶς τὴν ἐπίμονον αὐτῆς
προσκόλλησιν εἰς τὰς ἔξεις καὶ τὰς παραδό-
σεις τοῦ θεωρεῖν τοὺς ὑπ' αὐτὴν χριστιανι-
κοὺς λαοὺς κατωτέρους τῶν μουσουλμανικῶν
πληθυσμῶν, ἀναξίους ἰσονομίας καὶ ἰσηγορίας
πρὸς τοὺς Πιστοὺς καὶ τὴν κολοσσίαν πλά-
νην, ὅτι δύναται νὰ ἀνεγῇ καὶ ὁ εἰκοστός
αἰὼν, ὡς ἠνέχθη ὁ δέκατος ἑνατος, κατὰστα-
σασιν πραγμάτων, ἧτις ἀποτελεῖ ὕβριν πρὸς
τὰ στοιχειώδη οἰκία τοῦ ἀνθρώπου. Τοῦτο
ἐπιδιώκουσα ἡ Τουρκία καὶ τοῦτο πρὸς σιγί-
μην ἐπιτυχάνουσα, ἀντὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ, ὡς
πιστεύει, διὰ τῆς ἐξασθενήσεως τῶν περὶ αὐ-
τὴν μικρῶν κρατῶν διαρκὴ τὴν ἡσυχον ἐξόν-
τως τῶν ὑπ' αὐτὴν χριστιανικῶν λαῶν, θὰ
καταστήσῃ εἴτε ποτὲ καὶ ἄλλοτε ἐξυτάτην
τὴν ὑποδόσκουσαν ὁργὴν τοῦ ἄλλου τῆς Δύ-
σεως χριστιανικοῦ κόσμου καὶ θὰ ἐξεγείρῃ αὐτὰ
παῦτα τὰ προσκαίρως καταβληθέντα μικρὰ
κράτη εἰς σταυροφορίαν κοινὴν οὕτω ὁμητι-
κῇ, ὥστε μὴδ' ἴχνος ἐν Εὐρώπῃ νὰ μείνῃ τῆς
τουρκικῆς ἐξουσίας.

Ἀλλ' ὅτι, ὅποτε καὶ ἂν κατορθώσῃ οὕτω
διπλωματικὴν σήμερον πρὸς τὴν Ἑλλάδα
ἡ Τουρκία, οἱ Ἕλληνες δὲνεῖμεθα Βούλγαροι.
Μισοῦμεν μέχρι βδελυγμίας, ἢ κατ' οὐδένος
ποτὲ ἔθνος ἡθελάνθημεν, τὴν φυλὴν ταύτην,
διότι ἂν ἦς ἐνεφανίσθη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερ-
σονήτῳ ἀπὸ τῆς ἐβδόμης ἑκατονταετηρίδος
μέχρι σήμερον, τὰ κατορθώματα αὐτῆς συν-
ίστανται εἰς ἀμείλικτον κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ
καὶ τῆς ἡμερώσεως ἔχθραν, τοῦτο δὲ μόνον
τὸ γεγονός, ὅτι δουλεύουσα ἡ φυλὴ αὕτη ὡς
μέσον ἐλευθερώσεως αὐτῆς μεταχειρίζεται τὴν
δολοφονίαν τῶν ὁμοτύχων χριστιανῶν, ἀρκεῖ
νὰ πείσῃ πάντα, ὅτι οὐδὲν ἀπέβλεπε τῆς ἀρχι-
κῆς βαρβαρότητος, μετ' ἧς ἐγκατεστάθη ἔνθεν
τοῦ Δουνάβειος πρὸ δώδεκα αἰώνων. Μισοῦμεν
τοὺς Βουλγάρους, ἀλλὰ δὲν ληγμονοῦμεν τὰς
παραδόσεις τῆς ἱστορίας ἡμῶν, ὥστε νὰ χειρο-
κροτήσωμεν τὰς ἐνδεχομένας ἤττας αὐτῶν
ὑπὸ τῶν Τούρκων, πρὶν ἢ ἀσφαλεῖς παρὰ τοῦ-
των λάβωμεν τὰς ἐγγυήσεις, ὅτι κατενόησαν
τοῦτο τὸ στοιχειώδες, ὅτι δὲν μαχόμεθα πρὸς
τοὺς Βουλγάρους ἐξ ἀντιζηλίας καὶ ἀπλοῦ φυ-
λετικοῦ μίσους, ἀλλ' ἐκ λόγου πολὺ βαθυτέ-
ρου, ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι οἰκοντες τὴν Ἑλληνι-
κὴν Χερσονήσον ἀπὸ τριῶν χιλιᾶδων ἐτῶν
ἀγωνιζόμεθα νὰ ἀποσοβήσωμεν τὴν ἐν αὐτῇ
ἐπικράτησιν τῆς βαρβαρότητος κατὰ τοῦ πο-
λιτισμοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν δόξαν τοῦ ἡμετέ-
ρου παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τὸ ἡμέ-
τερον ὄνειρον, ἐκ τοῦ λόγου, δι' ὃν θὰ ἀντεφά-
σκομεν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, ἂν ἐξαίρουμεν ἐπὶ
ταῖς ἤτταις τῶν Βουλγάρων καὶ ἀδιάφοροι δι-
ετeloῦμεν εἰς τὸ ὅτι ἀντὶ τῶν Βουλγάρων συν-
εχίζουσι τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν ἐκβαρβαρώσιν
τῆς Ἀνατολῆς οἱ Τούρκοι.

Πρὸς τὰς τάσεις ἡμῶν ταύτας ἔχουσιν ἀπό-
φασιν νὰ συνταχθῶσιν οἱ Τούρκοι; Ἐχουσιν
ἀπόφασιν νὰ διδῶσιν, ὅτι συνεχίζοντες τὰς
μέχρι τοῦδε διοικητικὰς παραδόσεις τῶν γίνον-
ται ἀκούσιοι μὲν, ἀλλὰ πολῦτιμοι σύμμαχοι
τῶν σχεδίων τοῦ πανσλαβισμού, ὅστις αὐτὴν
τὴν ἀφορμὴν ἐπιζητεῖ ἀπὸ δύο αἰώνων, ἵνα
παρίσταται πρὸ τῆς Εὐρώπης ὡς ὁ προστάτης
τῶν πιεζομένων καὶ ἐλευθερωτῆς τῶν δυνα-
στευομένων λαῶν τῆς Τουρκίας; Κατὰ τοῦ
ὑποϋλοῦ σχεδίου τοῦτου πολέμου τὸ μικρόν
τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖον καὶ τοῦτον τὸν πόλε-
μον ἤττον μὲν δεδηλωμένον, ἀλλ' οὐχ ἥσσον
ἐνεργὸν διεξάγει κατ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν
διὰ τῶν ἐπτά ἄλλων ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων,
ἀδοθήτων πάντοτε, πολλάνικας καὶ πολεμούμε-
νον λυσσालέως ὑπ' αὐτῶν τῶν Τούρκων, ὑπὲρ
ὧν οὕτω μαχόμενον σπουδαίοντα συντελεῖ.

Καθ' ἅπασαν τὴν ὁσμανικὴν αὐτοκρατορίαν
δὲν ζῶσι Σλαῦοι πλείονες τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυ-
ρίου καὶ κατ' αὐτὰς ἔτι τὰς στατιστικὰς τῶν
Σλαβῶν. Ἀλλ' ἐκ τῶν εἰκοσι περίπου ἑκατομ-
μυρίων τῆς εὐρωπαϊκῆς καὶ μικρασιατικῆς
Τουρκίας τὰ ἐπτά εἶναι Ἕλληνες, τὴν ἀριθ-
μητικὴν δὲ δύναμιν αὐτῶν διπλασιάζει ἡ ἀκα-

τάβλητος αὐτῶν πνευματικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἡ
ἀπαράμιλλος ὑπεροχὴ ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν
εἰρηλικῶν ἔργων. Ἐὰν ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ὁ μου-
σουλμανικὸς πληθυσμὸς τῆς Τουρκίας ἀποτε-
λεῖ τὸν δεξιὸν αὐτῆς βραχίονα, ἐξ ἰσού ἀλη-
θὲς εἶναι, ὅτι τὰ νεῦρα αὐτῆς τὰ οικονομικὰ
εἶναι οἱ Ἕλληνες διὰ τῆς φιλεργίας αὐτῶν,
προδίδουσι δὲ αὐτοὺς καὶ τὸ κράτος τῶν οἱ
Τούρκοι πολιτικοὶ ἐπιβραδύνοντες νὰ ἀνακηρύ-
ξωσιν ἰσότητον καὶ ἰσόνον τὸ πολυαριθμὸν
ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικὸν στοιχεῖον πρὸς τὸ μου-
σουλμανικόν.

Τοῦτο ζητοῦμεν καὶ δὲν θὰ παύσωμεν ζη-
τοῦντες οἱ Ἕλληνες. Τοῦτο καὶ μόνον, ἂν
παράχωσιν ἡμῖν οἱ Τούρκοι, θὰ προσδῶσθαι
ἀνυπολόγιστου σημασίας δύναμιν εἰς τὰ ὁσμα-
νικὸν κράτος καὶ θὰ ἀποτρέψῃ ἀπ' αὐτοῦ συμ-
φορὰς ἀνηκέστους. Ἡνωμένοι οἱ Τούρκοι καὶ
οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι, οἷα εἶναι
δι' ἀμφοτέρους ἡ πᾶσα Ἀνατολή, ἰσόνομοι καὶ
ἰσoteλεῖς, σεβαστὰ παρ' ἑκατέρου ἔχοντες τὰ
ἀμοιβαία αὐτῶν δικαιώματα τῆς γλώσσης καὶ
τῆς θρησκείας καὶ ἰσὴν τὴν συμμετοχὴν εἰς
τὰ τῆς διοικήσεως, δυνάμει ἀποτελεσματικῶς
νὰ ἀμυνθῶμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐξ ἰσού
ἐπιδιώκει τὸν ἕλερον ἀμφοτέρων.

Οὐδὲ λέγομεν ταῦτα, ὅπως διεκδικήσωμεν
πρόνομον νὰ ἀποτελέσωμεν ἐξαίρεσιν παρὰ τῶν
ἄλλων ἐν τῇ συναλίᾳ ἀπατηλῶν τρυφεροτήτων,
ἧτις ἀκούεται σήμερον καὶ ἐν Βυζαντίῳ καὶ ἐν
Ἀθῆναις. Ἀλλ' εἰς τὴν γλώσσαν ταύτην ἐξ-
ωθεῖ ἡμᾶς ἀκατασχέτως ἡ ἀλήθεια τῶν πραγ-
μάτων, ἀπὸ τῆς τελείας δὲ ταύτης ἐπιγνώ-
σεως δυνάμει νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι ὁ ἀντλήσω-
μεν καὶ Τούρκοι καὶ Ἕλληνες τὰ μέσα τῆς
κοινῆς σωτηρίας.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὸν ναθήμε-
νον σήμερον ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν Ὀσμανιδῶν
διπλωματικὴν περίνοιαν αὐτόχρημα ἀξιοθαύ-
μαστον. Παρὰ τοιούτου ἀνδρὸς δικαίως ἀναμέ-
νει τις κατὰ τὴν πλείονον τῆς προσκαίρου θε-
ραπείας δευτέρων ἀναγκῶν διὰ τῆς ἐπιδιωκο-
μένης καὶ εὐαποκτήτου ἰσῆς νῦν ἐξουδετερώ-
σεως τῆς Ἑλλάδος, τοῦτο δὲ τὸ πλείονον
συνίσταται εἰς τὸ νὰ διδῇ ἀπὸ σήμερον τὰ
μετὰ δεκαετίαν καὶ εἰκοσιετίαν, ἂν μὴ προσ-
εχέστερον, συμβεβημένα, εἰς τὸ νὰ διαγνώσῃ,
ὅτι ὅπως συναπαρτίζουσι τὸ κράτος τοῦ ὁμοῦ
Τούρκοι καὶ Ἕλληνες, οὕτω πρέπει νὰ κλη-
θῶσι καὶ εἰς κοινὴν ἀμυναν αὐτοῦ, ἵνα γίνῃ
δὲ τοῦτο, ἀνάγκη ἀφεντος παρίσταται νὰ ἀνα-
εἰδασθῶσιν ὑψηλότερον, ἢ ὅπου εὐρίσκονται
νῦν, καὶ οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν κλίμακα τοῦ δι-
καίου καὶ τοῦ νόμου ἐν Τουρκίᾳ. Ἐστὼ δὲ βέ-
βαιος τότε, ὅτι οὐδεὶς θὰ δυνήθῃ νὰ ἀρπάσῃ
ἀπὸ τῶν χειρῶν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων τὴν
εἰς αὐτοὺς μόνους ἀνήκουσαν Ἀνατολὴν.
Ἐστὼ βέβαιος τότε, ὅτι ἐννέα ἑκατομμύρια
Ἑλλήνων ὑπῆκουσιν αὐτοῦ καὶ ἐλευθέρων θὰ
συμπολεμήσωσιν ὡς ἀδελφοὶ κατὰ τοῦ Σλαβι-
σμοῦ, ὡς ἐχθροὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτοτελείας ἡμ-
φοτέρων, ὡς ἐπιβουλευομένου τὴν κοινὴν των
πατρίδα.

Δωδεκάτην ἤδη σημαίνει τὸ ὥρολόγιον τῆς
Τουρκίας ἐν Εὐρώπῃ. Δὲν εἶναι καὶ νῦν ἀργά,
ὅπως ἀκουσθῇ ἡ μόνη σώζουσα ἀλήθεια, καὶ
ἂν ἔτι λέγηται παρ' ἀπλοῦ ἰδιώτου. Αὐτὴν
σαλπίζομεν διὰ τῶν γραμμῶν τούτων.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Αἱ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων προκλήσεις
ἐν Μακεδονίᾳ ταραχὰ καὶ ἡμέ-
μινα τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τῶν ῥημάτων παραστά-
σεων τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως περὶ τῶν τελευ-
νομένων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πολλῇ ἀποδοτικῇ ση-
μασίᾳ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς, ὅπως αἱ Μ. Δυνάμεις
προβῶσιν εἰς τὰς καταλλήλους παραστάσεις ἐν τῇ
τῇ Σοφίᾳ καὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει ὁ ὑπουργὸς
τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας μαρκήσιος Ἀλνδρῶν,
τηλεγραφεῖ αὐθημερὸν πρὸς τὸν ἐν Παρίσις πρε-
σβευτὴν τῆς Ἀγγλίας, ἐπαναλαμβάνει δὲ τὸ τηλε-
γράφημα τοῦτο πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους παρὰ ταῖς

Μεγ. Δυνάμεις πρέσβεις, λέγων (ἀριθ. 115 σελ. 109):

«Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου τη-
λεγράφημά μου πρὸς τὸν κ. Ν. Ὀκονορ (πρεσβε-
τὴν ἐν Κων]πόλει), ὅπερ ἐπανέλαβον καὶ πρὸς τὴν
ὑμετέραν ἐξοχότητα, θὰ ἔχωρον μανθάνων, ἐὰν ἡ
κυβέρνησις, παρ' ἣ ἐλοθε διαπεπιστευμένος, ἔλαβεν
ὁμοίαν ἀνακοίνωσιν παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνή-
σεως, καὶ ἐὰν ναί, ὅποιαν γνώμην ἔχει περὶ τοῦ
ζητήματος».

Εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἀπαντᾷ πάντες οἱ
πρέσβεις ἀρνητικῶς, ἀλλ' ὁ ἐν Ῥώμῃ πρεσβευτὴς
τῆς Ἀγγλίας λόρδος Currie προσθέτει, ὅτι αἱ εἰ-
δήσεις τοῦ Ἑλλήνος ἐπιτετραμμένου ἐν Λονδίνῳ
(τοῦτ' ἐστὶν αἱ ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν διακοινώσῃ τοῦ
Ἑλλήνος ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Ἀλ. Ζαίμη
περιεχόμεναι) καθ' ἃ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰταλὸς ὑπουρ-
γὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Πρινέττις, ἐπιβεβαιούνται
ὅπῃ τῶν πρὸς τοῦτον ἀποσταλμένων ἐκθέσεων τῶν
κατὰ τόπους Ἰταλῶν προξένων.

Ὁ ἐν Πετρούπολει δὲ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας
κ. Σκότ, τηλεγραφεῖ ἀπὸ 1ης Μαρτίου πρὸς τὸν
ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τὰ ἑξῆς, μαρτυροῦντα,
ὅτι μικρὸν κατὰ μικρὸν αἱ ἀνησυχίαι τῆς Ἑλληνι-
κῆς κυβερνήσεως μεταδίδονται καὶ εἰς τὰς κυβερνή-
σεις τῶν Μεγ. Δυνάμεων καὶ ὅτι ἀκούσιως ἴσως,
ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων πιεζόμεναι,
συνομολογοῦσι τὸ ἐπικαίρον τῶν παραστάσεων πρὸς
τὴν τουρκικὴν κυβερνήσιν καὶ τὰς τῶν κρατῶν
τοῦ Αἰμοῦ. Ἰδοὺ τί λέγει τὸ τηλεγράφημα τοῦτο:

«Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀδριανῆς μ' ἐπληροφόρη-
σεν, ὅτι ἀντήλλαξε σκέψεις μετὰ τοῦ κόμητος Ἀλμ-
σδορφ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀνησυχίας διαδόσεις,
αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν.

» Διαδόσεις ὁμοίας φύσεως ἐλήφθησαν εἰς προ-
ηγούμενας περιστάσεις κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν τοῦ
ἔτους καὶ συνεφωνήθη νὰ γίνωσι τὰ αὐτὰ διαβί-
ματα ὡς τότε, δηλὰ δὴ νὰ γίνωσι παραστάσεις εἰς
τὴν Πόλιν καὶ χορηγίαι ἀσιστρῶν συμβουλῶν καὶ
νομοθετῶν πρὸς τὰς κυβερνήσεις τῆς Ἑλληνικῆς
Χερσονήσου».

Ἐν ᾧ δὲ τὸ κατ' ἀρχὰς τινες μὲν ὑπουργοὶ τῆς
Εὐρώπης ὑποκρίνονται ἄνοιαν τῶν ἐν τῇ διακοινώσῃ
τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰκονιζόμενων ἀνησυχί-
ων, τινες δὲ καὶ δυσπιστοῦσι πρὸς αὐτάς, ἐαγδαία ὅτε-
ρον ἐπέρχονται τὰ γεγονότα καὶ οἱ ἐν Μακεδονίᾳ Ἀγ-
γλοι πρόξενοι συνομολογοῦσιν ἀπεριφράστως τὸ κρι-
σιμον τῶν περιστάσεων, ὅπερ ἐπῆλθεν ὡς ἀποτέλεσμα
τῶν ἐγκληματικῶν ταραχῶν τῶν βουλγαρικῶν κομι-
τάτων.

Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Γενικός τῆς Ἀγγλίας πρόξενος
ἐν Θεσσαλονίκῃ κ. Βιλλιώτης ἐν τῷ ἀπὸ 2 Μαρ-
τίου 1902 τηλεγραφήματι τοῦ κατ' ἐθέλειον πρὸς τὸν
μαρκήσιον Ἀλνδρῶν ἀποσταλέντι (ἀριθ. 121 σελ.
111).

«Κατὰ πληροφορίας, ἄρτι ληφθείσας ἐκ Μονα-
στηρίου, τὸ πρῶτον μέρος τοῦ τηλεγραφήματός μου
ἀπὸ 28 παρελθόντος μηνός, παριστᾷ ἀκριβῶς τὴν
κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐν τῷ νομῷ τούτῳ
ἐπιδαρυνθείσα ἐκ τοῦ περιστατικοῦ, οἱ οἱ μονοσυλ-
μῶνοι εἶναι σφόδρα ἡρεθισμένοι καὶ οἱ ἐάν τις
αὐτῶν φρονεθῇ, εἶναι βέβαιον, ὅτι ἀντεκδικήσεις θὰ
συμβῶσιν ἐν βαθυῷ ἀγνώστῳ μέχρι τοῦδε».

Ἀλλὰ πολὺ πρὸς τοῦτο ὁ ἐν Κων]πόλει πρεσβε-
υτὴς τῆς Ἀγγλίας Ὀκονορ, μετέβη δι' ἐγγράφου
ἐκθέσεώς του εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἀπὸ
24 Φεβρουαρίου ἐξ ἑλληνικῆς πηγῆς καὶ τότε ἀρρο-
μένος τὰς πληροφορίας του, ὡς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ,
τὰ χαλκούμενα ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ τῶν βουλγαρι-
κῶν ἐπαναστατικῶν ὁργανώσεων. Ἰδοὺ τί ἐλέγεν
ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ:

«Λαμβάνων τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω, ὅτι πληρο-
φορία ληφθεῖσα ἐξ ἰδιωτικῆς καὶ ἀξιόπιστου πη-
γῆς τείνει νὰ βεβαιώσῃ καὶ ὁρίσῃ τὰς προτέρας δια-
δορούμενας φήμας περὶ ἐπικείμενων ταραχῶν ἐν
Μακεδονίᾳ μεγάλης σημασίας. Κατὰ τὴν πληρο-
φορίαν ταύτην, ἧτις προέρχεται ἐξ ἑλληνικῆς πη-
γῆς, πᾶσα ἡ (Σημ. «Ἀγὼν» τοῦτο βέβαιον εἶ-
ναι ὑπερβολὴ) νότιος Μακεδονία, ἐξαιρουμένων 130
χωρίων, εἰσῆλθεν ἐντὸς τῆς βουλγαρικῆς ἐπανα-
στατικῆς ὁργανώσεως καὶ μετὰ ἐλήφθησαν πρὸς
ἐξανάγκασιν τῶν ἀνθισταμένων τούτων χωρίων εἰς
ἐγκαίρως ὑποταγήν. Γενικὴ ἐπαναστάσις διετάρχη
διὰ τὴν Ἰνν Μαρτίου ἢ, ἐν ἀποτυχίᾳ, τὴν Ἰνν
Ἀπριλίου ἢ Ἰνν Μαΐου. Αἱ πέντε ἑξῆς θέσεις
λέγεται, ὅτι ἐξελέγησαν, ὡς ἀρκούντως ἀπομνη-
μονεύματα, νὰ ἀποβῶσι τὰ ἀρμόδια σημεῖα, ἐν οἷς
νὰ κηρυχθῇ φανερώς ἡ στάσις: Τίφες, πρὸς ἀνα-
τολὰς τοῦ Πελεπί, Ἐξήσον περίπου 10 μίλια πρὸς
νότον τῆς Φλωρίνας, Zagoritsa μετὰ τὴν Ἐξήσον
καὶ Καστορίας, Πελεπίς καὶ Παφλαγοῖον ἐγγὺς
τῶν Βοδενῶν, τὴν σπουδαίον στρατηγικὴν σημει-
οθετῶν οὐ

75
καὶ
τε-
εἰ

προμηθείας χρωμίου και μαγγανίου οιδήρου, προς χρήση της Έταιρείας.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ Δευτέρα άπαίρει του λιμένος Πειραιώς φέροντα τους βασιλείς μετά της ακολουθίας αυτών εις Τεργέστην, όπου θα μεταβούν εις Δανίαν χάριν των εορτών του βασιλέως της Δανίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ των Έσωτερικών άπεφάσισεν, όπως η άπογραφή του Κράτους, ήτις επρόκειτο ναρχίση τον προσεχρή μήνα Μάιον, αναβληθής διὰ τον μήνα Οκτώβριον. Ο κ. Μαυρομυλάκης προέβη εις το μέτρον τούτο, καθόσον πολλοί κατά το θέρος άπουσιάζουσιν επανερχόμενοι τον χειμώνα και άλλοι μεταναστεύουσιν μόνον κατά την διάρκειαν αυτού και κατά συνέπειαν η άπογραφή δεν θα ήτο άκριβής.

ΚΑΤ' ΑΠΟΦΑΣΙΝ του ύπουργού των Ναυτικών, η τοποθέτησις των ταχυβόλων συστήματος Καννέ, εις τὸ θαρρηκίδιον «Σπέτσιον» θα γίνη ενταύθα υπό του Μηχανουργείου Βασιλειάδου. Προς τούτο τὸ εἰς Τουλὼνα μεταβάν θαρρηκίδιον ἐκείθεν θα παραλάβῃ τὰ ταχυβόλα καὶ θα μεταφέρῃ αὐτὰ εἰς Πειραιᾶ. Κατὰ τὴν ἐν Τουλὼν διαμονὴν τοῦ θαρρηκιδίου θὰ ἐπισκευασθῇ μόνον τὸ πρῶτον πυροβόλον των 27, τὸ ὁποῖον δεν περιστερέεται. Ἔνεκα βλάβης, περὶ τὸν ἄξονά του.

Ο ΕΝ Κωνσταντινουπόλει ἐπιτετραμμένος τῇ: Ἑλλάδος κ. Ποιτὴν διέταχεν τηλεγραφικῶς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ των ἑσωτερικῶν νὰ ἀναγγεῖλῃ πρὸς τὸν Μ. Βεζύρη τὴν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως των Ἑλλήνων ἀπονόμην τοῦ ἑλληνικοῦ Μεγαλοσταύρου.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς κ. Ὠμόλ ἔλαβε τηλεγράφημα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ των Ὡραίων Τεχνῶν, δι' οὗ οὗτος ἀναγγέλλει τῇ κ. Ὠμόλ, ὅτι ἀπεφάσισεν νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα παραστῇ εἰς τὰς γεννησομένας ἐορτὰς ἐν Δελφοῖς ἐπ' ἐκκαιρίᾳ των ἑγκαίνισιν τοῦ Μουσείου. Ο κ. Ὑπουργὸς θὰ ταξιδεύσῃ δι' Ἰταλίας καὶ θὰ φθάσῃ εἰς Πάτρας περὶ τὸ τέλος τῆς ἐξομᾶδος τοῦ Πάχα. Ἐκ Πατρῶν θὰ μεταβῇ κατ' ἐδοῦσαν εἰς Δελφούς, ἔνθα θὰ γίνη μεγαλοπρεπὴς εορτὴ εἰς ἣν θὰ λάβῃ μέρος καὶ ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις, αἱ ἀρχαιολογικαὶ Σχολαὶ καὶ ἐπισημότητες ἀρχαιολόγοι, κατερχόμενοι ἐνταύθα ἐπίτηδες ἐκ Γαλλίας καὶ ἐκ Γερμανίας. Ἐκ Δελφῶν δ κ. Ὑπουργὸς θὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας, ἔνθα θὰ διαμείνῃ ἡμέρας τινὰς πρὸς ἐπισκεψιν των ἀρχαιοτήτων. Ἀκολούθως θὰ μεταβῇ εἰς ἐπισκεψιν των ἀνακαρῶν τῆς Ἐπιδαύρου καὶ τῆς Ὀλυμπίας καὶ ἐκείθεν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Γαλίαν.

ΤΟΝ ἄρτι διορισθέντα πρεσβυτὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Γουπάρην δεινὴ ἐπληξε συμφορὰ διὰ τοῦ θανάτου τῆς περιφημῆς αὐτοῦ συζύγου. Ο «Ἀγὼν» ἰδιαιτέρως συλλυπεῖται τῇ τετιμημένῳ τούτῳ ἀνδρὶ, οὗ τὴν δικαίαν χαρὰν ἐπὶ τῷ δι περὶ τὸν ἀνεγνωρίσθησαν πολῦτοι αὐτοῦ πρὸς τὴν πατρίδα διηγεσάται ἐπὶ πρῶτον νὰ πικρὰν οὗτο δεινὸν τραῦμα.

ΚΑΤΑ τὰ τέλη τῆς ἐξομᾶδος ἀναχωρεῖ δ κ. Ὠμόλ εἰς Δελφούς πρὸς ἐναεῖν των ἑργασιῶν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ὁσσανροῦ των Ἀθηναίων. Ἡ ἐργασία αὕτη, ὡς γνωστὸν, γίνεται δαπάναις τοῦ δήμου Ἀθηναίων. Χθὲς δὲ τὴν ἐσπέραν συνήλθεν ἡ ἐν τῷ δημάρχῳ κ. Μερούρη ὁνομασθεῖσα ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ κ. Βουρνάζου, τοῦ κ. Ὠμόλ, τοῦ κ. Καθεαδία καὶ τοῦ κ. Λάμπρου καὶ συνεκέρθη ἐπὶ μακρόν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Δημάρχου, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως των ἑργασιῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀφοῦ ἰσοπεδωθῇ τὸ κεκλιμένον ἐν μέρει κορηκίδιον τοῦ οἰκοδομήματος ἀρχίσῃ ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ κτιρίου διὰ τοῦ σωζομένου ἀρχαίου ὀλίου, ἀντικατασταθῶσι δὲ ἐλλείποντες τινες λίθοι διὰ μαρμαρῶν τῆς Πάρου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ περιφημὸς ὕμνος τοῦ Ἀπόλλωνος εἶνε κεχαρμένον ἐπὶ ἐνὸς των λίθων τοῦ οἰκοδομήματος, ἀπεφασίσθη, ὅπως ὁ πολῦτιμος οὗτος λίθος μένῃ ἐν τῷ Μουσείῳ, ἵνα μὴ φθαρῇ σὺν τῷ χρόνῳ ἐκ τῆς ἐπικρείας τῆς ἀμμοσφαίρας, ἀντικατασταθῇ δὲ διὰ νέου λίθου. Ἐπὶ νὰ χαραχθῇ καὶ ἡ ἐπιγραφή. Διὰ τὴν δὲ ἐργασίαν δ κ. δήμαρχος παρέσχε πλήρη πληρεξουσιότητα τῷ κ. Ὠμόλ.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ τηλεγράφημα λέγει τὸ «Ἄστρ» τῆς πέμπτης, ληφθὲν χθὲς ἐνταύθα ἀγγέλλει, ὅτι ὁ Διάδοχος τῆς Γερμανίας καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐτοιμίζονται ἵνα συνεχίσουσιν τὸ εἰς Ἀγυπτίον ταξείδιον των καὶ ἀκολουθῶσι τὸ εἰς Παλαιστίνην. Ἐκείθεν θὰ ἔλθουσιν εἰς Ἀθήνας, ἔνθα θὰ φθάσωσι τὴν 20 Μαρτίου. Ἐν Ἀθήναις θὰ διαμείνῃ τρεῖς ἡμέρας, θὰ ἐκδράμωσι δὲ εἰς Σαλαμίνα καὶ Ἐλευσίνα. Ἐκείθεν θὰ μεταβούν εἰς Δελφούς καὶ εἰς Ὀλυμπίαν συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου κ. Δαίρπελδ. Ἐν Δελφοῖς θὰ ἀναμείνῃ τοὺς ὑψηλοὺς ἔξονους ὁ διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς κ. Ὠμόλ.

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ Τετάρτην ἀφίκοντο εἰς Ἀθήνας ὁ μέγας Δουὲς Γεώργιος καὶ ἡ Μ. Δούκισσα Μαρία, θυγάτηρ τοῦ ἡμετέρου βασιλέως, εἰς

ἣν μετὰ χαρᾶς ἐπαναβλέπει ἡ λατρεύουσα αὐτὴν πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου.

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΔΙΑ ΤΟ 1902

Η ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΣΤΡΕΪΤ

Η ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

[Κατὰ τὴν ἄρτι συγχροτηθεῖσαν γενικὴν συνέλευσιν πῶς μετόχων τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ὑπεβλήθη ὁ ἀπολογισμὸς αὐτῆς κατὰ τὸ 1902. Τοῦ ἀπολογισμοῦ προηγουμένη εἰσήγησις τοῦ διοικητοῦ κ. Στρέϊτ, παρέχουσα ὡς ἐν κατόπτῳ τὴν εἰκόνα των ἑργασιῶν τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ 1902 καὶ διδούσα ἀκριβῆ ἐκθεσιν τῆς κινήσεως αὐτῆς κατὰ τὸ ἔτος 1902. Τὴν ἐκθεσιν ταύτην περὶ των ἑργασιῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἐθεωρήσαμεν, ὅτι ἐπρεπε νὰ θέσωμεν ὁλόκληρον ὑπ' ὄψιν των ἀναγνωστῶν μας ὡς τὴν σαφεστέραν καὶ φωτεινότεραν ἀπεικόνισιν τῆς κινήσεως των ἑργασιῶν τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ἰδρύματος τῆς χώρας:]

Κύριοι Μέτοχοι,

Διαβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν ἐγκρίσιν τὸν ἀπολογισμὸν των ἑργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1902, προτάσων κατὰ τὸ εἰσὼς πληροφορίας τινὰς καὶ παρατηρήσεις σχετιζόμενας πρὸς τὸν ἀπολογισμὸν τούτον.

Τὸ μεταλλικὸν ἀποταμίευμα ἡμῶν περιλαμβανόμενον ἐν ταῖς δυοῖς μερίσι, τοῦ «Ταμείου» καὶ των «ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν», ἔχει κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου οὗ ἐξῆς:

Ταμεία (Κεντρικὸν Καταστήματος καὶ Ὑποκαταστημάτων) εἰς ἀργυρον (μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ χρυσοῦ) φρ.

952,940.85

Ἐξωτερικοὶ λογαριασμοί, ἀντίτιμον μεταλλικὸν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ μερίς παρίσταται ἐν τῷ ἰσολογισμῷ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια διὰ δρ. 17, 533,766 καὶ 35/100.

Κατὰ τὴν παρὰ πόδας, ἐν σελ. 8 ἀνάλυσιν, τὸ ἐν λόγῳ εἰς χρυσὸν διαθέσιμον ποσόν, μετ' ἀφαίρεσιν των εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ὄψιν ὀφειλομένων κατὰ διαφόρους μερίδας τοῦ παθητικοῦ (καὶ ἐξαίρεσις τοῦ ἐν τῷ ταμείῳ ἀργύρου, ὃν φέρομεν εἰς τὸ ἄρτιον) ἀντιπροσωπεύει

Φρ. 11,226,035.

Ἡ ἐπικαταλλεγὴ αὕτη ἀντιστοιχεῖ πρὸς δραχμὰς 0,53,60 κατὰ φράγκον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος ὁ διαβέβαιος ἡμῶν χρυσὸς ἐμειώθη κατὰ τι, εἰ καὶ οὐχὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τριῶν ἑκατομμυρίων καὶ πλέον, ὅτινα κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος διετέθησαν διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ τιμήματος των ἐν Θεσσαλίᾳ κτημάτων Ι. Στεφάνου καὶ Σκυλίτση καὶ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τὸν δημοσίον δάνειον των ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων.

Σήμερον τὸ διαθέσιμον ποσὸν τοῦ ἡμετέρου χρυσοῦ τυγχάνει ὑψιζήμενον ἰδίως συνεπείᾳ πωλήσεως των 2,750 ὀμολογίων τοῦ δανείου κεφαλαιώσεως, αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται εἰσέτι ἐν τῷ ἀπολογισμῷ τῆς 31 Δεκεμβρίου.

Προκειμένου τοῦ λόγου περὶ των ἡμετέρων κεφαλαίων εἰς χρυσόν, σημειοῦμεν δι τρητοῦμεν πρὸς τούτους παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἀγγλίας, καὶ κατὰ μικρὸν ἀριθμὸν παρὰ τοῖς κυρίοις Ῥότσαλδ καὶ Γιόις τοῦ Λονδίνου, ὀμολογίας τοῦ ἡγγυμένου ὑπὸ των τριῶν μεγάλων δυνάμεων ἑλληνικοῦ δανείου τοῦ 1898, ὃν τὸ φέρον εἰς τὸ ἄρτιον, ἐλεύθερον ἐπικαταλλαγῆς καὶ εἰς ἣν τιμὴν ἀνελάβωμεν αὐτὰς παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου, ἀνέρχεται

Φρ. 22,084,700.—

Ἐκ τούτων ὀμολογίας ἀξίας 14,800,000 φράγκων χρυσῶν ὀφειλομεν διαρκούσης τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νὰ τηρῶμεν ἐν καταθέσει.

Ἐκτὸς τούτων ἔχομεν διαθέσιμους ὀμολογίας εἰς χρυσὸν ἑλληνικῶν δανείων φερομένας ἐν τῷ ἐνεργητικῷ μετ' ἐπικαταλλαγῆς πρὸς 0,50 περίπου κατὰ φράγκον, ἃς εὐρίσκετε ἐν τῇ παρὰ πόδας ἀναλύσει (σελ. 47). Φρ.

2,426,700.—

(καὶ ἐξ ὧν ἔκτοτε ἐπωλήθησαν αἱ ὀμολογίαι τοῦ δανείου κεφαλαιώσεως, τοῦ ἀντιτίμου μετενεχθέντος εἰς τὴν μερίδα διαθέσιμου χρυσοῦ, κατ' ἃ ἀνωτέρω εἴπομεν, ἐν ἐξωτερικοῖς λογαριασμοῖς).

Παρὰ τὰ ἀνωτέρω μέσα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς χρυσόν, ὑπάρχουσιν ἐν διαφόροις μερίσι τοῦ ἐνεργητικοῦ διάφοροι ἀξίαι μετοχῶν καὶ ὀμολογίων εἰς χρυσὸν φερομένων μετ' ἐπικαταλλαγῆς πρὸς δρ. 0,50 περίπου (σελ. 45 καὶ 50). Φρ.

1,518,578.—

Ὅμοῦ φρ. 38,188,953.85

Ὀμολογία δημοσίων δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, ἀποτελοῦσιν ἀξίαν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, των ὀμολογίων φερομένων εἰς τὸ ἄρτιον:

Ἡ νοσημένου δανείου τοῦ

1898 Δρ. 31,303,900.—

Δανείου πρὸς κατασκευὴν τοῦ

σιδηροδρόμου Πύργου-Μελιγαλᾶ Δρ. 414,400.—

Δρ. 31,718,300.—

Κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος, ὡς βλέπετε ἐν τοῖς καθέκαστα, ἐπὶ τῆς μερίδος τῆς σχετικῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ μερίδος κατὰ δραχ. 2,467,190 προσερχομένη ἐκ τῆς πωλήσεως ὀμολογίων των ἐν λόγῳ δανείων.

Κυκλοφορία τραπεζικῶν γραμμάτων.

α') Ἡ μὲν κυκλοφορία των τραπεζικῶν γραμμάτων ἐκ τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῆς παρίσταται κυκλοφορία πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δανείου ἐν τέλει τοῦ ὑπολόγου ἔτους εἰς δραχ. 69,778,575 47. Σημειωτέον, ὅτι ἐν ταύταις περιέχεται καὶ ἡ κυκλοφορία διὰ λισιὸν τοῦ Κράτους ἐκ τῆς συγχωνεύσεως ἐν τῇ Τραπεζῇ ἡμῶν Τραπεζῆς Ἡπειρωθεσσαλίας. Ἀρ' ἐτέρου ἡ διὰ τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς κυκλοφορία ἐξ ὀμολογίων δανείου τοῦ Κράτους ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ ἐξέλιπεν, ἐξοφληθέντος τοῦ κυβερνητικοῦ δανείου συνεπείᾳ ἐναυσιῶν ἀποσβέσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τοῦ 1898 περὶ Διεθνούς Ἐλέγχου.

Ἐπομένως τὸ ἀνωτέρω σημειούμενον ποσὸν δραχ. 69,778,575 47 πλέον 18 ἑκατ. εἰς κεματικά γραμμάτια, παρίσταται τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ χρέους, τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια—τοῦ εἰς χρυσὸν ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ χρέους τοῦ Κράτους ἀποδοθέντος τοῖς Τραπεζαῖς κατὰ τὸ 1898, ὡς γνωρίζετε, εἰς ὀμολογίας τοῦ ἡγγυμένου εἰς χρυσὸν δανείου τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1898 2 1/2 οἰο.

β') Ἡ κυκλοφορία τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δι' ἴδιον λισιὸν κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος ἀνῆλθεν εἰς δρ. 64,480,354.60 κατὰ Σεπτεμβρίου κατ' ἀνώτατον ὅρον καὶ εἰς δραχ. 48,233,159.77 κατ' Ἰούνιον κατὰ κατώτατον ὅρον καὶ κατὰ μέσον ὅρον εἰς δραχ. 56,005,944.69.

Ἀλλὰ τὸ ποσὸν τούτου παρίσταται κυκλοφορίαν, κατ' ἃ καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, ἀνωτέραν τῆς πραγματικῆς, διότι ἔχομεν διαρκῶς ἐν τοῖς Ταμείοις κεματικά γραμμάτια καὶ τραπεζικὰ τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς, ἃ ἡδυνάμεθα νὰ διαθέσωμεν ἀντὶ ἡμετέρων τραπεζικῶν γραμμάτων εἰς πληρωμὰς.

Ὡτὼ ἐν τέλει τοῦ ὑπολόγου ἔτους παρίσταται ἐν τῇ οἰκείᾳ μερίδι τοῦ ἰσολογισμοῦ κυκλοφορήσαντα διὰ λογιζομένης Τραπεζῆς, τραπεζικὰ γραμμάτια. Δρ. 64,430,885.26

Ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἶχομεν ἐν τοῖς ταμείοις τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ κεματικά γραμμάτια Δρ. 7,061,667.—

Ὅθεν περιορίζεται τὸ ποσὸν εἰς Δρ. 57,339,218.26

Σημειωτέον, ὅτι ἡ κυκλοφορία αὕτη, ἄλλως τε ἀποτελοῦσα περίπου τὸν ἀνώτατον ὅρον κυκλοφορίας τοῦ ὑπολόγου ἔτους, ἀπέχει ἀκόμη κατὰ ὀκτὼ περίπου ἑκατομμύρια τοῦ ἀνωτάτου νομίμου ὅρου.

Ἐργασία ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐργασίας ταύτης κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος παρίσταται διὰ των ἐξῆς ἀριθμῶν, παριστάνων τὴν ἐπ' αὐτῆς κίνησιν τῆς μερίδος των ἐξωτερ. λισιῶν.

Κατ' ἃ ἐν τοῖς καθέκαστα σημειοῦται, ἡ μερίς αὕτη φέρει εἰς χρέωσιν ὀλίγον ποσόν Δρ. 178,838,044.51

καὶ εἰς πίστωσιν » 167,816,581.47

ἢ ὅλη κίνησις Δρ. 346,654,625.98

ἢ ὅλη κίνησις Δρ. 346,654,625.98

ἢ ὅλη κίνησις Δρ. 346,654,625.98

ἢ ὅλη κίνησις Δρ. 346,654,625.98

ἢ ὅλη κίνησις Δρ. 346,654,625.98

ἢ ὅλη κίνησις Δρ. 346,654,625.98

ἢ ὅλη κίνησις Δρ. 346,654,625.98

ἢ ὅλη κίνησις Δρ. 346,654,625.98

ἢ ὅλη κίνησις Δρ. 346,654,625.98

ἢ ὅλη κίνησις Δρ. 346,654,625.98

ἢ ὅλη κίνησις Δρ. 346,654,625.98

ἢ ὅλη κίνησις Δρ. 346,654,625.98

ἀνῆλθε κατὰ φράγκον κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς δρ. 067 1/2, κατὰ κατώτατον ὅρον εἰς δρ. 062 1/2. Ἐν τῇ κρίσει πρὸς τὸν παρελθόν ἔτος ὁ μὲν κατώτατος ὅρος τῆς ἐπικαταλλαγῆς εἶναι περίπου ὁ αὐτός—εἰς ἀνώτατος κατὰ 4 1/2 ἑκατοστὰ χαμηλότερος—ἢτοι ὁ κυματισμὸς τῆς τιμῆς τῆς ἐπικαταλλαγῆς ὑπῆρξεν ἐπαισθητῶς μικρότερος, ἐπαισθητῶς δὲ κατώτερος καὶ ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος

1901 165.8
1902 162.5
ἢ ὅλη κίνησις κατὰ λεπτὰ 3.3

Ἡ μερίς των ἀτόκων καταθέσεων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια παρίσταται ἐν τέλει τοῦ ὑπολόγου ἔτους τωμμένη ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος ἑκατοστὰς ἀπὸ 153.823,850.1901 κατὰθ. καὶ ἀποδ. Δρ. 153,823,850.1902 » » 200,073,943.4

Διαφορὰ Δρ. 46,250,093.4

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς κινήσεως ἀποδοτέα πρωτίστως εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐργασίας των καταθέσεων ἐν ἀνοικτῷ λ)σμον ἐπὶ συμψηφισμῷ μετὰ των πελατῶν (giro conto).

Ἡ μερίς των ἐμπορικῶν προεξοφλήσεων παρίσταται ἐν τέλει τοῦ ἔτους μετὰ των καθυστερήσεων διὰ δραχ. 24,599,858.32

Κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος παρίστατο αὐτὴ τὸ τέλος τοῦ ἔτους διὰ δραχ. 25,171,705.70

Αἱ καθ' ὅλον τὸ ὑπόλογον ἔτος προεξοφλήσεις ἀνῆλθον εἰς δραχ. 104,189,758.80.

Ἐκ τούτων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ εἰς δραχ. 49,379,704.10, ἐνῷ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος αἱ καθ' ὅλον τὸ ἔτος προεξοφλήσεις ἀνῆλθον εἰς δρ. 109,890,977.44, ἐξ ὧν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ εἰς δραχ. 56,357,586.75.

Ἡ παρούσα ἑκτεταμένη ἐλάττωσις ἡ ὁποία ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς προεξοφλήσεσιν Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἦν κατὰ τὴν περυσινήν ἐπὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ ἐκστῆσαι προβλεπόμενη εἶνε ἴσως σύμπτωμα μᾶλλον εὐάρεστον περισυλλογῆς, εἰς ἣν ἐκρίναμεν ἐνδεχόμενον νὰ συντελέσωμεν καὶ ἡμεῖς καθ' ὃ ἐκδοται Τράπεζα, διὰ τῆς κατὰ 1)2 0)0 ὑψώσεως τοῦ τοῦ ἐπὶ των ἐμπορικῶν ἐργασιῶν (προεξοφλήσεων καὶ ἐπ' ἐνεχυρῶν δανείων).

Αἱ μερίδες των ἐπ' ἐνεχυρῶν χρηματογραμμάτων καὶ ἐπ' ἐνεχυρῶν ἐμπορευμάτων δανείων καὶ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν καὶ κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος πορίστωσιν αὐξήσιν τινα ἥτις κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 1,800,000 περίπου

Ἡ κίνησις κεφαλαίων ἀπὸ τύπου εἰς τύπον ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀνῆλθε κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος εἰς

Δρ. 155,465,411.77

κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος εἰς

Δρ. 153,105,598.02

Τὰ ἐπὶ ὑπόθηκῃ, ἀπλᾶ, χρεωλυτικά καὶ ἀνοικτῶν λ)σμον δάνεια ἀνῆλθον, ὡς παρατηρεῖται, κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος εἰς δρ. 50,346,619.37, ἔχοντες μὲν δηλονότι αὐξήσιν κατὰ τὸ ἔτος τούτου κατὰ 1)2 1)2 περίπου ἑκατομμύριον ἀντιθέτως δὲ ἡ ἐπὶ των δανείων τούτων καθυστέρησις τόκων ἀπὸ δρ. 2,470,710 ἐμειώθη εἰς Δρ